

NOWOWIERNY (4) ai

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w nowo- oraz wierny).

pl N m pers nowowierni (1). ◇ G nowowiernych (1). ◇ I m nowowiern(e)mi (1). ◇ V m pers nowowierni (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Wyznający nową wiarę, sprzyjający nowinkom religijnym, kacerski, heretycki; haereticus Cn (3) : w Papieństwie łamym tylko/ ludzie gruntowney náuki łą. A ci nowo wierni Sarmatici/ chłopstwo to głupie ielt: gruntowney náuki żadney niemáią OrzList f4; Czego łie ná Zwingliuśzowę/ y ná inych bontownych miłtrzew náukę łácno dowieść może/ ktorzy łámi łiebie y z łwemi nowowiernemi náśládowniki hániebnie potrácili. WuJJud 33v; KlonWor 11.*

2. *Nowonawrócony; w funkcji rzeczownika (1) : [Ezdras i Neemijas] wywodzą mury mieśckie/ y włłyftká ona rzelá ludu kthory łie wracał do oyczyzny/ y wypifowanie Káplánow/ Lewitow/ ludu Iłráelłkiego/ nowowiernych/ y murów przeze wśzyftki fámilie/ y rozdzielone budowánia wieź/ což inłłego ná łkorze z wierzchu/ á inego w drzeniu á wewnátrz máią. Leop *B4v.*

Synonimy cf NOWOWIERCA.

Cf NOWAWIAREK, [NOWOWIAREK], NOWOWIERCA, NOWOWIEREK, NOWOWIERNIK